

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivanou Knapovou ve věci

žalobkyně: **ČETRANS a.s.**, IČO 48268089
sídlem Revoluční 13, 400 95 Ústí nad Labem

proti
žalované: **IFC TRANSPORT, spol. s r.o.**, IČO 45275289
sídlem Hodkovická 115, 142 00 Praha 4

o zaplacení 29 000 Kč s příslušenstvím

takto:

- I.** Řízení se **zastavuje**.
- II.** Žalobkyni se po právní moci tohoto usnesení **vrací** soudní poplatek ve výši **580 Kč**.
- III.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 4. 12. 1995 se žalobkyně domáhala proti žalované zaplacení částky 29 000 Kč s příslušenstvím. Soud návrhu žalobkyně vyhověl vydáním platebního rozkazu ze dne 30. 1. 1996, č. j. 85 Ro 1698/95-4. Tento platební rozkaz napadla žalovaná včasným odporem.

Následně bylo zjištěno, že dne 7. 3. 1997 byl na majetek žalované prohlášen konkurs. Ze zákona tak došlo k přerušení řízení v posuzované věci. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 22. 7. 2014, č. j. 98 K 90/95-955, byl konkurs na majetek žalované zrušen. Toto usnesení nabylo právní moci dne 19. 8. 2014. V řízení však nebylo možné pokračovat, neboť v mezidobí došlo k prohlášení konkursu i na majetek žalobkyně. Insolvenční řízení je vedeno u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. KSUL 45 INS 10979/2012 a do dnešního dne nebylo skončeno.

Nahlédnutím do obchodního rejstříku bylo zjištěno, že žalovaná byla ke dni 23. 1. 2019 vymazána z obchodního rejstříku bez právních nástupců.

Podle ust. § 107 odst. 1 o. s. ř. jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením.

Podle ust. § 107 odst. 5 o. s. ř. neumožňuje-li povaha věci v řízení pokračovat, soud řízení zastaví.

Řízení v posuzované věci je v současné době přerušeno podle ust. § 140a, resp. ust. § 263 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Nelze tedy činit žádné úkony směřující k pokračování řízení. V souladu s judikaturou Nejvyššího soudu však lze činit takové úkony, které směřují k jeho ukončení. Nejvyšší soud totiž v usnesení ze dne 31. 7. 2019, sp. zn. 29 Cdo 4524/2017, dovodil, že „*ani tam, kde se účinností rozhodnutí o úpadku dlužníka (žalovaného) v souladu s ustanovením § 140a odst. 1 věty první insolvenčního zákona přeruší soudní řízení o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou [...], nebrání zákaz pokračování v přerušném řízení formulovaný v § 140a odst. 1 větě druhé insolvenčního zákona tomu, aby žalobce (jiný navrhovatel) učinil dispozitivní úkon směřující k ukončení řízení, tedy aby vzal žalobu (jiný návrh na zahájení řízení) zcela nebo zčásti zpět a aby soud o takovém dispozitivním úkonu rozhodl přesto, že trvají účinky rozhodnutí o úpadku. Řečené platí bez zřetele k tomu, že usnesení soudu o zastavení řízení (pro zpětvzetí žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení) může obsahovat (zpravidla obsahuje) i akcesorický výrok o nákladech řízení.*“ Toto rozhodnutí se sice týkalo zastavení řízení pro zpětvzetí žaloby, avšak nic nebrání tomu, aby se tento postup aplikoval i

při zastavení řízení z jiných důvodů. Jelikož došlo k zániku jedné ze stran sporu, je zastavení řízení jediným možným procesním úkonem, který by soud musel učinit po skončení insolvenčního řízení ohledně majetku žalobkyně. V souladu se zásadou hospodárnosti zde není žádného důvodu, proč by soud k zastavení řízení nemohl přistoupit již nyní.

Jelikož tedy žalovaná zanikla bez právních nástupců, není zde nikoho, kdo by mohl v řízení namísto ní pokračovat. Proto soud postupoval podle ust. § 107 odst. 5 o. s. ř. a řízení zastavil.

Ohledně vrácení soudního poplatku za žalobu rozhodoval soud v souladu s ustálenou judikaturou podle právních předpisů účinných v době zahájení řízení (viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2012, sp. zn. I. ÚS 3296/12, nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 14. 2. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2116/12). Vzhledem k tomu, že v projednávané věci po podání odporu doposud nebylo zahájeno jednání ve věci samé, rozhodl soud ve výroku II. s ohledem na zastavení řízení v souladu s ust. § 10 odst. 2 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném ke dni zahájení řízení, tj. k 4. 12. 1995, o vrácení 50 % ze zaplaceného soudního poplatku. Soudní poplatek ve výši 580 Kč bude žalobkyni vrácen prostřednictvím úctárny zdejšího soudu po právní moci tohoto usnesení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 146 odst. 1 písm. b) o. s. ř., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže řízení bylo zastaveno. Při zastavení řízení pro nedostatek podmínek řízení není jiné rozhodnutí o nákladech možné, neboť ani jedna ze stran nemohla zastavení řízení zavinit.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do **15 dnů** od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Praha 24.2.2021

JUDr. Ivana Knapová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Věra Šíchová